

Szolnok, 1901. május 11. – Budapest, 1974. március 31.

Apja borbély kisiparos volt. Négy elemi és két gimnáziumi osztály elvégzése után, anyagiak hiányában, apja mesterségét folytatta. Szakmájában felszabadulva Budapestre ment dolgozni. 1916-ban részt vett a fodrázmunkások szakszervezetének újjáalakításában; tagja lett a vezetőségnek. A szakegyletben jelentős szervezőmunkát végzett, Nagyváradra került, ahol bekapcsolódott az MSZDP munkájába. 1918 novemberében tagja lett a szolnoki munkástanácsnak. 1918 decemberében jelentős szerepe volt a KMP szolnoki szervezetének létrejöttében, amelynek ő lett a titkára. Egyidejűleg szervezte az ifjúmunkások mozgalmát is. 1919. március 22-én tagja annak a küldöttségnek, amelyik Budapestre utazott informálódni és feladatot kérni a Tanácsköztársaság vezetőitől. Hazatérve megszervezte a két munkáspárt helyi szervezeteinek egyesülését. A vezetőségbe őt is beválasztották, majd április 4-én a Szolnoki Munkás-, Katona- és Földmunkástanács tagja lett. Április 21-én belépett a román hadsereg támadásának hírére megalakult Szolnoki Vörös Zászlóaljba, több frontszakaszon harcolt. Az összeomlás után Szegedre, majd Belgrádba szökött; onnan csakhamar kiutasították. Egy ideig Szegeden élt, ahol munkát kapott és megszervezte a fodrázok szegedi csoportját. 1921-ben jelentős szerepet vállalt az illegális KMP szegedi szervezetének megalakításában. Többedmagával 1922-ben Kommün címmel illegális lap kiadására készült. A csendőrség letartóztatta, két és fél évi börtönbüntetésre ítélték. Szabadulása után, 1925-ben Ausztriába ment, Kufsteinban sikerült elhelyezkednie szakmájában, de munkásmozgalmi tevékenységét ott is folytatta. Rövid hazai tartózkodás után, 1927-ben Németországban és Svájcban borbélyként kereste kenyerét. 1930 szeptemberében tért vissza, Budapesten telepedett le. Bekapcsolódott a szakszervezet és az MSZDP munkájába. 1932-től vezetőségi tagja volt a VI. kerületi szociáldemokrata szervezetnek. 1936-ban kapcsolatot talált az illegális KMP-hez is. Kommunista párttagsága miatt 1944 januárjában a VI. kerületi szociáldemokrata pártszervezet vezetősége megfosztotta vezetőségi tagságától. 1944-ben kapcsolatban állt a német megszállás ellen szerveződött illegális mozgalommal. 1945 januárjában belépett a Magyar Kommunista Pártba; pártmegbízatása a kisiparosok és kiskereskedők körében végzendő szervezőmunka volt. A Budapesten 1945. április 2-án megtartott választói nagygyűlésen lett tagja az Ideiglenes Nemzetgyűlésnek. 1946 februárjától két éven át a MKP Központi Vezetősége tömegszervezési osztályán dolgozott mint instruktör. 1948 februárjában a MEFESZ-be, majd innen a Külkereskedelmi Minisztériumba került. 1951–1952-ben egy évig hallgatója volt a Külügyi Akadémiának. 1945-től 1950-ig tagja volt a budapesti törvényhatósági bizottságnak és az OTI elnökségének. 1952-ben visszakerült a szakmájába, a Budapesti Állami Fodrárszat üzemvezetője lett. 1956 novemberétől munkahelyén az MSZMP-t és a VI. kerületi munkásőrséget szervezte.